

Dr August Konkel, Przysłowia, sesja 11

© 2024 August Konkel i Ted Hildebrandt

To jest dr August Konkel w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja 11, Przysłów Salomona, Przysłów 10.1-22.16.

Zapraszamy na wykład z Przysłów. Spędziliśmy 10 wykładów na temat Księgi Przysłów, zasadniczo przyglądając się wstępowi, rozdziałom 1-9 Księgi Przysłów.

To jest instrukcja w Księdze Przysłów, w której rodzic mówi dziecku o lekcjach życiowych, które musi poznać, a przede wszystkim o wartościach, których musi się trzymać, aby podejmować właściwe decyzje i uczyć się mądrości. Teraz dochodzimy do części Przysłów od 10 do 31, które w rzeczywistości są zbiorami Przysłów. Jest kilka takich zbiorów i zawierają one setki przysłów.

Pierwszy zbiór tych Przysłów nazywa się po prostu Przysłów Salomona i rozciąga się od Przysłów 10.1-22.16. W tej części mamy 375 przysłów, o których porozmawiamy za chwilę. Oczywiście całą księgę przypisuje się Salomonowi i prawdopodobnie te zbiory są najwcześniejszym z Księgi Przysłów. Ze sposobu, w jaki zbudowana jest Księga Przysłów, wydaje się, że część z instrukcjami, o której wspominaliśmy w Księgach Przysłów 1-9, została dodana do tych zbiorów Przysłów, aby zorientować czytelnika i przygotować go na wiele następujących po nim powiedzeń oraz sposób, w jaki należy je rozumieć, i wartości, jakich można się z nich nauczyć.

Teraz ten długi odcinek jest ogólnie podzielony na dwie części. Podzielono go na końcu 15. rozdziału Księgi Przysłów, głównie w oparciu o styl przysłowiowy. Przysłowia to poezja.

Porozmawiamy trochę więcej o poezji hebrajskiej, ale przysłowiowe powiedzenia są na ogół parami. Znajdują się one w dwóch liniach, czasami nazywanych linią A i linią B. Na przykład w Księdze Przysłów 10.1 czytamy: Mądry syn jest szczęśliwym ojcem, głupi syn – smutną matką. Mamy zatem dwie linijki, jedną skupiającą się na ojcu, drugą na matce, a następnie opisującą jedną jako wesołą, a drugą jako smutną.

Teraz te dwie linie faktycznie się uzupełniają. Mówią mniej więcej to samo, że mądry syn czyni szczęśliwych rodziców, ale wyraża się to w czymś, co nazywamy antytezą. Zilustrujemy to nieco szerzej później.

Jednak różnica między pierwszymi rozdziałami zbioru Salomona polega na tym, że są one sprzeczne aż do końca rozdziału 15. Następnie w Księdze Przysłów omawiane są różne tematy. Chociaż królestwo zwykle pojawia się we wszystkich zbiorach, niewątpliwie dlatego, że zbiory Przysłów miały coś wspólnego z skrybami związanymi z dworem królewskim.

Dlatego w Księdze Przysłów 25.1 znajdujemy wzmiankę, że były to Przysłowia zebrane na dworze za czasów Ezechiasza. Zatem królestwo jest oczywiście tematem ważnym dla wszystkich, zarówno tych, którzy są rządzeni przez króla, jak i samego króla. Zatem mamy do czynienia z powiedzeniami, które omówiliśmy.

Powiedzenia, które nie zawsze są jasne, co mają na myśli, i powiedzenia, które można zastosować na różne sposoby. Są to zawsze stwierdzenia wypływające z obserwacji. Ale nie są to obserwacje tego rodzaju, które wykonujemy w nauce jako rodzaj empirycznego badania tego, co jest przyczyną, a co powoduje skutek.

Raczej wszystkie te powiedzenia są nieco bardziej ogólne. Są to po prostu obserwacje ludzkiego zachowania i często obserwacje ludzkiego zachowania, które mają analogie do innych rodzajów konsekwencji, które mogą wystąpić, gdy ma miejsce jakieś działanie. Musimy być ostrożni z tymi analogiami, ponieważ zawsze opierają się one na jednym konkretnym aspekcie porównania.

Jeśli mogę użyć bardzo prostej metafory, jak często mówimy w języku angielskim, statek brnie przez wodę. Teraz statek nie wygląda jak pług. Naprawdę nie bardzo wiadomo, jakie jest podobieństwo między statkiem a pługiem.

Mój ojciec zapytał kiedyś o metaforę, więc użyłem tej ilustracji. Powiedziałem, więc pomyśl o statku i pomyśl o pługu i jaka byłaby jedna rzecz, która mogłaby być podobna między nimi? Mój ojciec nigdy nie widział statku.

Dorastał na preriach. Ale to, co widział, to łodzie motorowe. A gdy płyniesz motorówką po wodzie, zostawiasz za sobą ślad, który wygląda jak bruzda.

I tak, powiedział, och, powiedział, tak, myślę, że pług zostawia po sobie bruzdę, a statek pozostawia po sobie coś w rodzaju kilwateru. I tak statek brnie przez wodę. Cóż, to całkiem rozsądna analogia.

Tyle że, oczywiście, nie odnosi się to do statku, ponieważ każdy inżynier statku, który ma jakiegokolwiek poczucie dumy, będzie bardzo zawstydzony, jeśli za jego statkiem będzie podążał wielki, pusty kilwater. Oznacza to, że ma ogromny opór i że jest bardzo nieefektywnym statkiem. Jego zadaniem jest przecinanie wody z przodu niczym redlica w pługu, a nie pozostawianie dużej bruzdy.

Zatem mówimy, że statek przecina wodę, co zwykle oznacza, że dziób statku przecina fale w taki sam sposób, w jaki redlica przecina ziemię. Ale oczywiście nie jest tak, że sposób, w jaki mój ojciec przyjął tę metaforę, był w rzeczywistości błędny. Tyle tylko, że wyciągnął punkt analogii z innego rodzaju perspektywy.

Musimy pamiętać, że przysłowia właśnie takie są, więc można zastosować różne sposoby dopasowania analogii i niekoniecznie są one dobre lub złe. Czasami się uśmiecham, gdy widzę ludzi czytających przysłowia i próbujących je egzegetować w taki sam sposób, w jaki robimy to w narracji lub w sposób, w jaki moglibyśmy to zrobić, korzystając z nauk Mojżesza, aby dowiedzieć się, jaka jest gramatyka i wszystko inne. Oczywiście trzeba to zrobić w przypadku przysłów, ale nie chodzi tu o egzegezę przysłówia.

To myślenie o tym, w jaki sposób nadawca miał na myśli analogię, kiedy ją tworzył. Zatem, posługując się przykładem z przysłów, koniki polne nie mają króla, ale wszystkie wyruszają w jednostki typu wojskowego. Jest to więc analogia, która jest całkiem trafna, ponieważ pochodzę z prerii i widziałem koniki polne.

I dosłownie mogą zmienić kolor pola, ponieważ jest ich tak wiele. A potem wszyscy odlatują, ale kiedy odlatują, nigdy na siebie nie wpadają. Rzeczywiście przebiegają bardzo uporządkowanie.

I skąd mają dość rozumu, żeby wiedzieć, że wszyscy powinni podążać tą, a nie inną ścieżką i nigdy nie zderzą się ze sobą, gdy dzielą ich milimetry, nie wiem. O ile wiem, to armia, która nigdy nie przeszkoliła się na żołnierza. Niektóre przysłowia są popularnymi rodzajami powiedzeń.

Dlatego weźmiemy tutaj kilka przykładów z samej Księgi Przysłów. Cierń w rękę pijaka i przysłowie w ustach głupca. Co to ma znaczyć? Cóż, jeśli pijak ma narzędzie, które może wyrządzić szkody, istnieje ryzyko, że użyje go w szkodliwy sposób.

A głupcy mogą używać analogii, ale nie mogą używać ich jako pomocnych. Wykorzystają je w bardzo bolesny sposób. Czasami oczywiście powiedzenia i slogany mają na celu obrazę lub szyderstwo.

Jedna z tych, które zaobserwowałem u Samuela, tylko dlatego, że tak ostro dzieli 1 Samuela wokół historii Saula, znajduje się w 1 Samuela 10-12 i ponownie w 1 Samuela 19. Czy Saul jest wśród proroków? To jest drwina. Ale jest to również bardzo stosowne w Księdze Samuela, ponieważ kiedy Saul zostaje po raz pierwszy wybrany na króla, spotyka go grupa proroków i wydaje się, że podziela niektóre cechy tych proroków.

Więc możesz się zastanawiać, kim jest ten facet, Saul? A potem zostaje królem i trochę szaleje. Złości się na Dawida i robi najbardziej irracjonalne rzeczy, łącznie z poniżaniem własnego syna, tylko dlatego, że ten nie chce mu zdradzić Dawida. I w końcu spotyka tę grupę proroków i kończy z ich charakterystycznym, ekstatycznym zachowaniem, rozebrany i rozebrany.

I jasne jest, że to po prostu wstyd. To fikcja. Zatem pod koniec swego prawowitego panowania Saul pokazuje, kim naprawdę jest.

To po prostu oszust. W ogóle nie idzie za Bogiem. Czy Saul jest wśród proroków? To drwina.

Niech nie przechwala się ten, kto miecz przepasuje, jak ten, kto go zdejmuje. To prowokacja. Oto historia z Księgi Królewskiej, w której wojowniczy król południa rzucił wyzwanie królowi północy.

I oczywiście nie było rywalizacji między tymi dwoma królami. I było absolutnie absurdalne, że ten południowy król przechwalał się swoją potęgą wojskową. A odpowiedź na jego wyzwanie brzmi: niech ten, kto bierze miecz, nie przechwala się jak ten, kto go zdejmuje.

Wynik końcowy nie będzie dla ciebie dobry. Ojcowie jedli kwaśne winogrona, a zęby dzieci są zamazane, stępione. Już o tym rozmawialiśmy.

Do Jezusa, Lekarza, uzdrów się. To jest niedorzeczne. Tak naprawdę nie jesteś tym, za kogo się podajesz.

Istnieją doniesienia o tym, co zrobiliście tam, w Kafarnaum, ale tutaj nic nie robicie. Cóż, niektóre z nowszych, współczesnych rozwiązań, które czasami mnie denerwowały, a czasami wydawały mi się zabawne, to pomysł pozbawienia policji środków. Oczywiście, jeśli jesteśmy w naszym kraju, wiemy, czego to dotyczy.

To właśnie pewna mniejszość osób określonego koloru skóry była zawsze niesprawiedliwie traktowana przez policję. Musiało się zdarzyć, że policji odebrano fundusze i przekazano je na inne cele. Ale oczywiście wszyscy wiemy, że potrzebujemy policjantów.

A tu, w Kanadzie, gdzie mieszkam, kiedy konwój ciężarówek dotarł do Ottawy, nikt nie mówił, że należy zwracać uwagę policji. Tak naprawdę nagle nie mogli znaleźć wystarczającej liczby funkcjonariuszy, ponieważ potrzebowali ich więcej. Przyjrzymy się więc Przysłom Salomona i 375 Przysłom Salomona, które rozpoczynają się w tym rozdziale. Pozwólcie jednak, że powiem tylko słowo o tym, dlaczego jest ich 375.

Liczba 375 ma związek z imieniem Salomona. Hebrajski system liczbowy jest systemem dziesiętnym, takim samym jak nasz, z tą różnicą, że do oznaczania liczb używane są litery. I tak, pierwsza litera alfabetu oznacza jedynekę, a następnie dochodzi się do 10, która jest 10-tą literą alfabetu, a to oznacza 10.

A potem oczywiście następna litera alfabetu oznacza 20. A następna oznacza 30. Zatem, gdy masz imię Salomon, możesz nadać mu numer liczbowy.

A po hebrajsku jest to shinsha -la-ma-a. Ta liczba, ta litera to 300. Ta to 30.

To jest 40. A to jest 5. Zatem twoja suma wynosi 375. Tego rodzaju powiązanie między liczbami i słowami nie jest rzadkością, ale jest bardzo jasne, że tutaj, w Księdze Przysłów, ktoś bardzo celowo stworzył powiązanie autorstwa Salomona ze zbiorem Przysłów poprzez zebranie zbioru dokładnie 375 Przysłów.

Przyjrzymy się pierwszemu z nich w 10 rozdziale Księgi Przysłów, gdzie znajduje się Księga Przysłów na temat bogactwa. Poświęcimy więc czas na przeczytanie ich tłumaczenia. Mądre dziecko rodzi dumnych rodziców, ale głupie dziecko przynosi smutek.

Postać uwalnia od kłopotów, a nie od bogactwa. Bóg zaspokaja pragnienia, ale udaremnia chciwość. Podaję tutaj parafrazę znaczenia przysłowia.

Oszustwo prowadzi do biedy, ale pracowitość prowadzi do bogactwa. Pracowitość przynosi sukces, ale lenistwo przynosi wstyd. Sprawiedliwość przynosi błogosławieństwo, lecz niegodziwość kryje przemoc.

W hebrajskim wyrażeniu tych Przysłów ten pierwszy zestaw sześciu Przysłów tworzy rodzaj jednostki. Następnie drugą część tworzą Księgi Przysłów dotyczące integralności moralnej. Sprawiedliwość pozostawia po sobie błogosławieństwo, lecz imię bezbożnych cuchnie.

Mądrzy słuchajcie i uczcie się, lecz głupie gadki odrzucacie . Uczciwość zapewnia bezpieczeństwo, ale oszustwo przynosi odkrycie. Ten werset 10 jest przykładem, w którym czasami krytykujemy tekst w Księdze Przysłów, ponieważ ostatnia połowa wersetu 10 jest identyczna z ostatnią połową wersetu 8. Dlatego wydaje się trochę dziwne, że mają one absolutnie identyczne sformułowania.

Inną dziwną rzeczą jest to, że te Przysłowia, jak zauważymy dalej, są sprzeczne i tego nie ma w tekście hebrajskim. Obecnie mamy inną wersję Księgi Przysłów, która została zachowana w tłumaczeniu na język grecki. To greckie tłumaczenie nie zostało sporządzone z tego samego rodzaju tekstu hebrajskiego, który zachował się i stał się oficjalny w czasach po Chrystusie, a którego używamy regularnie w naszych czasach.

Jednak może to być cenne, ponieważ pozwoli dostrzec postęp i czasami będzie zawierało błędy. Jednym z tych błędów jest dittografia , która polega na kopiowaniu wcześniejszej linii do późniejszej linii tylko dlatego, że oko wpadło w niewłaściwe miejsce. I prawdopodobnie tak właśnie się tutaj stało.

Jeśli więc spojrzymy na greckie tłumaczenie tego konkretnego przysłowia, ten, kto poprawia, zaprowadza pokój. Zatem przewrotność lub mrugnięcie okiem przynosi

pokój, ten, kto poprawia, przynosi ból, a ten, kto poprawia, przynosi pokój. Perfidia, ból, korekta, spokój.

Sprawiedliwe słowa są życiem, lecz mowa bezbożnych przynosi przemoc. Kiedy więc spojrzemy na tę strukturę, widzimy pewne wzorce, które już wskazaliśmy. Linie uzupełniają się, ale często są wyrażane w przeciwnych terminach.

Ale widzimy także wzorce skojarzeń. Zatem Księga Przysłów 2 i 3 mówi o sprawiedliwości Bożej. Przysłowia od 4 do 6 pokazują nagrodę za pracowitość i stratę, jeśli oszukujesz.

Każde z Przysłów 10, 1 i 6 dotyczy sprawiedliwości i głupoty. W tym miejscu muszę zaznaczyć, że niektóre z tych obserwacji wcale nie są moimi własnymi. Człowiek, który nagrywa tę sesję, wie o Księdze Przysłów, przynajmniej w niektórych jej fragmentach, znacznie więcej niż ja.

To on przestudiował wzorce, jakie można znaleźć w Księdze Przysłów. I szczerze mówiąc, zostało to skradzione Tedowi Hildebrandowi. I pomyślałem, że lepiej będzie, jeśli przyznam to tutaj. [Dzięki, Gus, jesteś bardzo miły – Ted]

Żeby było jasne, że nie sądzę, że go oszukam. Jest bardzo dobrze zorientowany w tego typu sprawach. Musimy jednak zachować ostrożność, szukając tego rodzaju wzorców w Księdze Przysłów.

Nie znamy wszystkich sposobów formułowania tych wzorców. Czasami są one bardziej widoczne i możemy je zobaczyć tak, jak to zrobiliśmy tutaj. Czasem jednak nie jest to takie oczywiste i trzeba je po prostu traktować jako indywidualne wypowiedzi.

Ale to takie małe wprowadzenie na temat funkcjonowania tych zbiorów Przysłów.

To jest dr August Konkel w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer 11, Przysłów Salomona. Przysłów 10.1-22.16.